

10. Àti pé àwọn tí wọn dé lẹyìn-in wọn sì n wí pé: Olúwaa wa, forijì wá àti àwọn arákùnrin wa tí wọn gbawájúu wa nínú un ìgbàgbó (sì Allaahu); kí Ó má ẹ jẹ kí àdìsókàn buburú wà nínú un ọkàn-an wa sí àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ. Olúwaa wa, dájúdájú Ìwọ ni Olójúàánú, Alàánú jùlọ.

11. Njẹ ìwọ rí àwọn tí wọn ẹ ojú-méjì (àwọn alágàbàgèbè)? Wọn n sọ fún àwọn arákùnrin wọn tí wọn sàìgba (Allaahu) gbọ nínú un àwọn oníwèé-mímọ (àwọn Juu àti àwọn Kirisitẹni) pé: Tí wọn bá lé yín jáde (kúrò nínú un ilú), dájúdájú àwa nàà yóò jáde pẹlúu yín, àti pé àwa kò ní tẹlẹ ẹni kankan láti ẹ yín ní ẹtá láéláé. Tí wọn bá sì bá yín já, dájúdájú àwa yóò ràn yín lẹwọ. Allaahu sì jẹrì pé dájúdájú ọpùrọ ni wọn..

12. Àti pé bí wọn bá lé wọn jáde, wọn kò ní bá wọn jáde, bí wọn bá sì bá wọn já, wọn kò ní gbèjàa wọn, bí wọn bá sì gbèjàa wọn, dájúdájú wọn yóò pẹyindá tí wọn yóò sálọ, lẹyìn nàa wọn kò ní ràn wọn lẹwọ.

13. Dájúdájú wọn bèrùu yín púpọ nínú un ọkàn-an wọn ju bí wọn ti bèrùu Allaahu lọ. Ìyẹn rí bèẹ nítorí pé wọn jẹ ẹni kan tí kò gbọ àgbọyẹ.

14. Wọn kò ní kojú ìjà sí yín lápapọ àyàfí nínú un àwọn ilú tí wọn ní odi (yíkáa wọn) tàbí ní ẹyìn ògiri (igànná). Ìjàa wọn le láàrin araa wọn. Ẹyin n rò pé wọn wà ní ìrẹpọ (pé ọkàn soṣo ni wọn), bèẹ sì ni ọkàn-an wọn yàtò síraa wọn. Ìyẹn rí bèẹ nítorí pé wọn jẹ àwọn ènìyàn kan ti kì í lo làákàyẹ.

15. Wọn dàbí àwọn tí wọn síwájúu wọn láipẹ yí, wọn tó aburú isẹ ọwọ wọn wò, àti pé iyà ẹlẹta-eléro wà fún wọn.

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
 أَغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ
 وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
 رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا
 يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا
 نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ
 وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا
 تَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ
 نَصَرُوهُمْ لَيُؤْلِبْنَ أَلَدَبَرًا ثُمَّ لَا يُنصُرُونَ
 ﴿١٢﴾ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا
 يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ
 وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
 جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
 يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا
 ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَهُمْ وَعَدَابُ آلِيمٍ ﴿١٥﴾